

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB31 : 1854

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB31 : 1854", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 26*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2009 .
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb31-txt-shoot-n2.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 26

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB31:2

#

»Tiden« er det Sophistiske.

Kan en evig Salighed afgjøres i et Tids Moment, eller kan et Evigt afgjøres i Tid? Saaledes kan man filosofisk rigtigt vende Spørgsmaalet mod Xstd, og benegte det. Deraf følger naturligviis ikke at Xstd. skal opgive Sit, thi Xstd. erklærer sig jo selv at være mod Forstand, være paradox, en Synsmaade man ogsaa gjør vel i at fastholde imod alle de mythiske Opfattelser af Xstd, at den er Mythologie, hvilke man saa maatte spørge, om de kunne opvise nogen Mythologie, der selv siger sig at være mod Forstand. Overhovedet ere alle Indvendinger mod Xstd. i Kraft af Forstand – men uden Forstand nok til at standse ved dette Tegn, at jo Xstd. selv forkynder sig at være mod Forstand. Summa summarum af alle Indvendinger er en latterligt spildt Uleilighed.

Altsaa Philosophien kan negte at et Evigt kan afgjøres i Tid.

Populairt har man saa vendt Sagen saaledes, at man har fundet det altfor dristigt af Philosophien uden videre at benegte Sætningen og dermed Xstd; man har meent, at 70 Aar var for lidt, at der maatte en lang lang lang Række Aar.

Her begynder Sludderet i Kraft af det Sophistiske.

Kan et Evigt afgjøres i Tid, saa er 70 Aar og 10 Aar og 5 Minutter lige tilstrækkeligt, og der vindes Intet ved 170,000 Aar – der vindes kun Udflugt for Dem, som ikke kunne tænke.

Kan et Evigt afgjøres i Tid, saa er 70 Aar mere end nok. Og ikke kan Afgjørelsen skee saaledes, at en Mand i sit 30de Aar fE høitideligt siger til sig selv: der ligger nu 40 Aar for Dig, det gjælder om at benytte dem til en Evigheds Afgjørelse. Nei, paa den Maade lader det sig ikke gjøre. Ei heller er det sandt; thi Tilværelsen der nok veed hvad den vil, har jo indrettet det saaledes, at Ingen kan vide om han lever i næste Time – og just denne Uro mener Xstd. hører med til at bevirke en Evigheds-Afgjørelse.

Thi en Evigheds Afgjørelse i Tid er den intensiveste Intensitet, det intensiveste Spring.

Men Mskene søge bestandigt Udflugter, de ville bestandigt sophistrere ved Hjælp af det Sophistiske i Tiden. Ved Hjælp af Tiden nemlig, ved Hjælp af at give Tid og give det Udseende af jo længere Tid jo

nærmere kommer man Evigheds-Afgjørelse, forstaae de meget godt, at de slippe fra Afgjørelsen, at denne just naaes ved intensivt at negte Tid, jo kortere Tid jo nærmere ved en Mulighed af en Evigheds-Afgjørelse; derfor er Døden saa understøttende i Forhold til Evigheds-Afgjørelse, fordi her er saa kort Tid.

Men et Msk. er naturligt, som for Døden, bange for en Evigheds Afgjørelse, og derfor vende de altid Sagen forkeert: at der behøves en lang lang Række Aar, at endog 70 Aar er for lidt, og maaskee Millioner Aar ikke nok - nei ganske vist, saa lidet som den Mand, der havde forbeholdt sig Lov til selv at udsøge det Træ han skulde hænges i, var istand til at finde et passende, lige saa vis kan man være paa, at Millioner Aar blot vilde fjerne Mskene mere fra en Evigheds Afgjørelse.

Naar da En foredrager dette populairt saa Plausible, at 70 Aar er for kort en Tid, at der behøves en langt større Række Aar, saa kunde man svare ham med de Ord af Abraham til den rige Mand: de have Moses og Propheterne, troe de ikke dem, troe de heller ikke om En opstod fra de Døde. Intet er vissere. Vel muligt nemlig, at det, at En opstod fra de Døde, jog dem en overtroisk Skræk i Livet, men det er ikke at troe. Og saaledes maatte man vel ogsaa sige: Den, som mener, at 70 Aar ikke er lang Tid nok, at Feilen stikker deri og ikke i ham, han kommer saa vist aldrig en Evigheds Afgjørelse nærmere, om han saa levede 170,000 Aar.

Dette seer man ogsaa, naar man lægger Mærke til, hvorledes Mskene leve. Deres saa kaldte Stræben i Aarenes Løb er hverken mere eller mindre end en jævn Tilbagegang.